

SAVITRI

Sri Aurobindo

Boek II Het Boek van de Wereldreiziger

Canto XII De Hemelen van het Ideaal

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK TWEE
Het Boek van de Wereldreiziger
Canto Twaalf
De Hemelen van het Ideaal

Canto XII De Hemelen van het Ideaal

Openingsopmerkingen voor het Canto

Aswapati steekt de koninkrijken van het Grotere Denkvermogen over. Hoe machtig deze werkelijkheden ook zijn, gepakt met Kennis en een groeiend intens licht, de bron van het Licht en de uiteindelijke Waarheid wordt hier toch niet gevonden. Vandaar dat Aswapati nu verder klimt naar de hoogten van het spirituele Denkvermogen. Dit zijn de Hemelen van het Ideaal, waar men de verschillende aspecten vindt van de Ene, iedere koning van zijn eigen koninkrijk, bestuurd door een enkele Idee-kracht. Dit is het Bovenmentale station in zijn Saguna aspect, dat vertegenwoordigd wordt door veel kwaliteiten, die tevoorschijn komen uit de Ene Supramentale Godheid verderop. Ieder van deze kwaliteiten of attributen van het Goddelijke heeft zijn eigen koninkrijk, waarover hij allerhoogst regeert. Van daar zendt ieder van deze goden zijn secundaire emanaties, die zijn zendingen zijn geworden op dat mindere vlak, die een hiërarchie van goden creëren. We noemen dit de Hemel van de denkvermogen Wereld als het ware vlak van de Goden. Dit zijn de Bovenmentale Goden, wiens verblinding ieder kan laten geloven, dat hij aangekomen is bij de hoogste Waarheid. Iedere God lijkt de absolute en hoogste te zijn in zijn eigen werkelijkheid.

We zien ook, dat dit vlak ofwel bereikt kan worden door ofwel te klimmen door de denkvermogen werkelijkheden of door diep te duiken door het hart. Ofwel door de psychische deur of door de hogere reikingen van het spirituele Denkvermogen kan men dit vlak van de Goden bereiken. Wanneer Aswapati verkiest om hier te blijven, kan hij ook een met de Goden zijn in hun lumineuze gezelschap. Maar zijn zoektocht houdt hier niet op. Hij probeert verder te gaan, waar alle Goden, die nog onderscheiden vlammen zijn van de Waarheid, zich verenigen in een enkele Zon.

De Lumineuze Hemelen van het Denkvermogen, p. 277

Openingsopmerkingen

Aswapati begint nu zijn opstijging naar nog hogere lumineuze koninkrijken op het hoogtepunt van de Denkvermogen werelden.

Het Ideale

Altijd lokte het Ideale van ver.

Het Ideale koninkrijk is een wereld, waar ieder Idee een wereld creëert en gezien kan worden in zijn volle hoogtepuntglorie. Vanuit deze hoogten zendt het zijn stralen en vermogens verder naar beneden uit om in het menselijke denkvermogen de briljante schaduw te creëren van idealisme. Deze wereld riep Aswapati nu.

Iedere stap een lumineuze wereld.

Gewekt door de aanraking van het Ongeziene,
De grenzen verlatend van verworven dingen,
Aspireerde de sterke ontdekker, het onvermoeibare Denken,
En openbaarde met iedere stap een lumineuze wereld.

Achter deze hoge en lumineuze werelden wordt de aanraking gevoeld van het Ongeziene, dat ons steeds dichterbij, steeds hoger trekt. Terwijl hij acht slaat op deze roep, laat Aswapati de majestueuze werelden achter van het Grotere Denkvermogen, terwijl hij aspireert om het nog grotere Verdere te ontdekken. Geholpen door een inspirerend Denken klom hij door werelden van Licht als stappen naar het Ongeziene.

Naar het onsterfelijke Licht

Het verliet bekende toppen voor onbekende toppen:
Hartstochtelijk zocht het de eenzame ongerealiseerde Waarheid,
Het verlangde naar het Licht, dat geen dood en geboorte kent.

Terwijl hij het bekende achterlaat, begint een nieuwe reis naar Onbekende pieken. Zijn aspiratie is om de Ene Enkele Waarheid te ontdekken, waaruit alles tevoorschijn gekomen is, zoals talloze stralen van een enkele zon. Hij verlangde ernaar om juist de Bron te bereiken van alle licht, het oneindige Licht, dat schaduwloos is en onsterfelijk.

Ieder stadium een hemel

Elk stadium van de verre verrijzenis van de ziel werd gebouwd
Tot een constante hemel, die hier altijd wordt gevoeld.

Ieder stadium van zijn opstijging werd gevoeld als een hoogste hemel, die hem constant vergezelde.

De wonderbare reis

Bij iedere stap van de wonderbare reis
Een nieuwe graad van wonder en van zaligheid,
Een nieuwe sport, gevormd van Wezen's machtige ladder,
Een grote wijde stap, bevend met juwelenvuur,
Alsof een vurige geest, die daar trilde,
De onsterfelijke hoop ondersteunend met zijn vlam,
Alsof een stralende God zijn ziel had gegeven,
Opdat hij de tred zou kunnen voelen van pelgrimsvoeten,
Die haastig klimmen naar Eeuwige's huis.

Een nieuwe en wonderbare reis was begonnen, een reis van verrukking en wonder en zaligheid, verlicht door een vuur, gesierd met grote hemelse vermogens. Het voelde, alsof iedere stap brandde met de pracht van de geest, alsof een stralende god zijn ziel gegeven had om deze wereld te bouwen om door pelgrimvoeten betreden te worden in hun haastige opwaartse weg naar het Huis van het Eeuwige...

Het Ideale Denkvermogen

Aan elk uiteinde van iedere schitterende trap
Werden de hemelen van het ideale Denkvermogen gezien
In een blauwe doorzichtigheid van dromende Ruimte
Als streken van heldere hemel, die vastpakken aan de maan.

Net zoals hij klom door deze lumineuze trap, zag hij de hemelen van het Ideale aan elke kant, alsof gesitueerd in strips van een blauwe en briljante hemel over de droomruimte.

Slotopmerkingen

Juist de eerste stappen in deze werkelijkheid van lumineuze hemelen zijn zo lumineus en bedwelmend, dat het gemakkelijk is om te stoppen en onze reis daar op te laten houden.

Koninkrijken van de Onsterfelijke Roos, p 277-278

Openingsopmerkingen

Dit zijn werelden, waar Liefde bloesemt met schoonheid en heerlijkheid als haar metgezellen. Men kan deze hoge werkelijkheid binnengaan door de psychische deur in het hart.

De zonsopgang, die aanbreekt voor de ziel

Aan een kant schitterde kleur op zwevende kleur,
Een glorie van zonsopgang, die aanbreekt voor de ziel,
In een sidderende verrukking van het hart's inzicht
En de spontane zaligheid, die schoonheid geeft,
De liefvallige koninkrijken van de onsterfelijke Roos.

Deze koninkrijken zijn getuige van de glorie van de Heer, wiens Licht doorbreekt over de ziel en het hart vervult met de verrukking en schoonheid en zaligheid. Het verleent aan het hart een mystieke intuïtie van waarheid, een direct waarheidszicht en waarheidsweten.

Superbewuste werkelijkheden van hemelse vrede

Boven de geest, ingesloten in sterfelijke besef,
Liggen bovenbewuste werkelijkheden van hemelse vrede,
Beneden, de Onbewuste's naargeestige schemerige afgrond,
Daartussen, achter ons leven, de onsterfelijke Roos.

Dit koninkrijk komt tussenbeide tussen de duistere Onbewuste afgrond en de superbewuste Vrede. Door haar aanraking is het leven getuige van de Goddelijke Aanwezigheid in de schepping en verbindt het lichaam aan de Goddelijke Aanwezigheid vanbinnen.

Bloeit voor altijd aan de voeten van God

Dwars door de heimelijke lucht ademt de geest,
Als een lichaam van kosmische schoonheid en vreugde
Ongezien, onvermoed door de blinde lijdende wereld,
Klimmend vanuit Natuur's diepe overgeleverde hart,
Bloeit het altijd voor de voeten van God,
Gevoed door leven's offermysteriën.

De onsterfelijke Roos is de ziel, het goddelijke element in de natuur, dat verborgen is achter de oppervlakken van het leven. Het is voor altijd bezig in een mystiek offer van

de natuur naar het Goddelijke. Het is altijd in een toestand van diepe overgave, die zijn bron is van vreugde en vrede en schoonheid en zaligheid.

Slotopmerkingen

Deze zinnen openbaren aan ons een geheime waarheid, die verborgen is in ons leven, een deur van gelukzaligheid, die open is voor ons, wanneer we het zoeken. Het kan ons leven opnieuw maken in een hymne van schoonheid en blijheid.

Het Pad van Overgave en de Kiem van Liefde, p 278-279

Openingsopmerkingen

De kiem van liefde wacht op haar uur om te bloesemen in het menselijke hart, en wanneer dat gebeurt, verandert het leven in een eeuwigdurende zaligheid.

Onbekende Geliefde

Ook hier wordt haar kiem geboren in een menselijke borst;
Dan is, door een aanraking, een tegenwoordigheid of stem
De wereld veranderd in een tempelgrond
En alles ontsluit de ongekende Geliefde.

De kiem van liefde is er in het menselijke hart. Het kan plotseling ontwaken op een aanraking of een stem of zelfs een blik, die ervoor de Goddelijke Aanwezigheid vertegenwoordigd. Eenmaal ontwaakt verandert het leven in een sacrament en aanbidding, die geofferd wordt aan de onbekende Geliefde, die gezeteld is binnenin ons en in het hart van alle dingen.

De ziel opent naar gelukzaligheid

In een uitbarsting van hemelse vreugde en gemak
Geeft het leven toe aan de goddelijkheid vanbinnen
En geeft het verrukkings-offer van zijn al,
En de ziel opent naar gelukzaligheid.

Liefde opent ons leven naar goddelijkheid in een verrukking van zelf-gave. Dan verandert deze wereld in een hemel, die vreugde en vrede en gelukzaligheid brengt.

Geheime Genade

Een zaligheid wordt gevoeld, die nooit geheel kan ophouden,
Een plotseling mysterie van geheime Genade
Laat onze aarde van rode begeerte opbloeien met goud.

De ziel opent en zijn vermogen begint tevoorschijn te komen van vanbinnen, terwijl het ons leven opnieuw maakt. We ervaren de zaligheid van het Goddelijke en de wonderbaarlijke Genade, die verborgen gebleven was voor ons met verlangen belast aards zicht.

Alle hoge goden

Alle hoge goden, die hun gelaat hadden verborgen
Voor het besmette gepassioneerde ritueel van onze hoop,
Onthullen hun namen en hun onsterfelijke vermogens.

De grote goden, die verborgen zijn binnen ons wezen, als gevolg van verblindende verlangens en hoop, beginnen hun vermogens te openbaren.

Het mirakel, waarvoor ons leven gemaakt was

Een vurige stilte wekt de sluimerende cellen
Een passie van het vlees, dat geest wordt,
En het mirakel wordt tenslotte wonderbaarlijk vervuld,
Waarvoor ons leven gemaakt was.

Zelfs de lichaamscellen zijn verrukt door de Goddelijke Aanraking en ervaren de stilte en de zaligheid, die de werelden bouwden. Ons leven vindt tenminste haar ware doeleinde, dat het ontdekken en manifesteren van het Goddelijke is.

Spirituele Ruimte

Een vlam wordt gezien in een witte stemloze koepel
En gezichten van onsterfelijk licht,
De stralende ledematen, die geen geboorte en dood kennen,
De borsten, die de eerstgeborenen van de Zon zogen,
De vleugels, die denken's vurige stilten bevolken,
De ogen, die in de spirituele Ruimte kijken.

De psychische vlam wordt gezien en erbinnen de stralende goden met lumineuze lichamen en onsterfelijke ledematen. We beginnen de Wereld-Moeder te voelen en te zien, de Moeder van de goden, die de stralende borsten zogen voor wijsheid en zaligheid. We zijn omgeven door de vleugels van Glorie en Genade, die broeden op het aardse leven en het overzien met een Goddelijke Compassie.

Centra van hemelse kracht

Onze verborgen centra van hemelse kracht
Openen zich als bloemen naar een hemelse atmosfeer;
Het denkvermogen valt stil, geroerd door de hemelse Straal,
En zelfs dit vergankelijke lichaam kan dan
Ideale liefde voelen en vlekkeloos geluk
En de lach van hart's lieflijkheid en heerlijkheid,
Bevrijd van de ruwe en tragische greep van de Tijd,
En schoonheid en de ritmische voetstap van de uren.

Onder de aanraking van de ziel beginnen onze verborgen centra in het subtiele lichaam, die chakra's genoemd worden, te openen als bloemen onder de zon. Ons denkvermogen en lichaam zijn verrukt met het Goddelijke vermogen, dat door ons systeem stroomt. We beginnen ideale liefde te ervaren en vlekkeloos geluk en het gelach, dat geboren is uit lieflijkheid en heerlijkheid. De tragische greep van de tijd en

alle ruwheid verlaat ons en de tijd past zich aan het ritme van harmonieuze
schoonheid en liefde.

Slotopmerkingen

Dit is de route door het hart, waar het psychische wezen verblijft in de schoot van de
Goddelijke Aanwezigheid. Zijn aanraking kan ons leven volledig opnieuw maken in
een beeld van schoonheid en zaligheid.

Geheime Werelden van Pracht en Zaligheid, p. 279

Openingsopmerkingen

Een wereld van schoonheid en zaligheid wacht op onze ontdekking in het geheime hart.

Onsterfelijke soort

Dit raakt in hoge regionen het onsterfelijke soort;
Wat hier nog in de knop zit, heeft daar gebloeid.

Deze route, die opent door het hart, klimt hoog en bereikt de werkelijkheid van de grote Goden. Wat hier als een mogelijkheid is, wordt daar in zijn volheid gevonden. De mens zelf is in potentie een god, maar hij moet zijn psychische wezen ontdekken en het toestaan om volledig te bloesemen. Dan zal hij ook een of ander aspect belichamen van het Goddelijke, dat de goden zijn.

Huis van vuur

Daar bevindt zich de heimelijkheid van het Huis van Vuur,
De brand van godgelijke gedachten en gouden zaligheid,
Het verrukte idealisme van hemels besef;
Daar zijn de prachtige stemmen, de zonnelach,
Een murmelende draaikolk in de rivieren van God's vreugde,
En de gemystificeerde wijngaarden van de gouden maanwijn,
Al het vuur en de lieflijkheid, waarvan hier nauwelijks
Een heldere schaduw het sterfelijke leven bezoekt.

Daar is de psychische werkelijkheid, waar godgelijke gedachten natuurlijk oprijzen en wonder en heerlijkheid in juist de atmosfeer zijn. Daar, in de volheid van de supramentale pracht is alles schoonheid en gelach en zaligheid. Het is het huis van Vuur, waar alleen diegenen kunnen verblijven, wiens natuur geen schaduw werpt in het Licht. Al het idealisme, de lieflijkheid en het vuur van aspiratie, die we hier ervaren, is alleen een zwakke schaduw en reflectie van deze hoge werkelijkheid.

Het fluitspel van het Oneindige

Ofschoon daar van de vreugden van de Tijd getuigd wordt,
Wordt, op de borst gedrukt, de Onsterfelijke's aanraking gevoeld,
Het fluitspel van het Oneindige gehoord.

Deze hoge werkelijkheid is geen blanco toestand in het Eeuwige. Het herbergt ook de vreugden van de Tijd, maar in hun oorspronkelijke overvloed en waarheid. Daar ervaart men de Onsterfelijke's aanrakingen en hoort de fluit van het Oneindige.

Onvergankelijke gelukzaligheden

Hier op aarde is een vroeg ontwaken,
Ogenblikken, die beven in een goddelijke sfeer,
En gegroeid op het smachten van haar grond
Staren Tijd's zonnebloemen's blik naar de gouden Eeuwigheid:
Daar zijn de onvergankelijke gelukzaligheden.

De vreugden, die we hier ervaren, zijn maar aards ontwaken naar die gouden Eeuwigheid en de onvergankelijke gelukzaligheden. Iets in ons smacht naar Dat als zonnebloemen, die naar de zon staren.

Onzichtbare epifanie.

Een miljoen lotussen, wiegend op één steel,
Wereld na gekleurde en extatische wereld
Klimt naar een of andere verre onzichtbare epifanie.

Het is het gebied van de duizendbladige lotus, waarnaar de serie van de werelden klimt en culmineert. Voorbij dit domein van de duizendbladige lotus is de nog onzichtbare Supramentale wereld, waarnaar onze natuur probeert te klimmen en waarnaar onze zielen heimelijk aspireren.

Slotopmerkingen

Dit pad van liefde klimt door het meest innerlijke hart en opent zich naar de supramentale wereld, terwijl het door de werelden van schoonheid en zaligheid gaat.

De andere Kant van de Ladder, p 279-280

Openingsopmerkingen

Er is ook een andere route, die klimt van het denkvermogen naar het Huis van de Waarheid.

Machtige koninkrijken van de onsterfelijke Vlam

Aan de andere zijde van de eeuwige trap
Streefden de machtige koninkrijken van de onsterfelijke Vlam
Om het Wezen's absolute te bereiken.

Aan de andere kant van de ladder zijn er machtige koninkrijken van de onsterfelijke Vlam. Deze koninkrijken aspireerden ook om de absolute Waarheden te bereiken, die behouden worden in het Wezen als de vele facetten en vermogens van de Ene.

De onsterfelijke Vlam stijgt eenzaam omhoog

Vanuit het verdriet en duisternis van de wereld,
Vanuit de diepten, waar leven en gedachte zijn begraven,
Stijgt de onsterfelijke Vlam eenzaam omhoog naar de hemel.

Dit is een andere route, die de ziel, de onsterfelijke Vlam binnenin ons, kan nemen. Het kan door het vermogen van zijn eenzame aspiratie rijzen uit het verdriet en de duisternis van deze wereld, waarin ons leven en denkvermogen verschanst zijn.

Huis van de offerande

In een gesluisde Natuur's geheiligde heimelikheden
Brandt het voor eeuwig op het altaar Denkvermogen,
Zijn priesters de zielen van de toegewijde goden,
De mensheid zijn huis van offerande.

Verborgen achter de oppervlaktenatuur brandt deze heilige Vlam op het altaar van het Denkvermogen. Onze mensheid is het huis van het offer. Het wordt bijgestaan in dit innerlijke yagna (offer) door de goden, de lumineuze vermogens, die werken in de mens om zijn ziel te verheffen.

Eenmaal ontstoken sterft het nooit

Eenmaal ontstoken kunnen zijn vlammen nooit meer ophouden.

Dit is de onsterfelijke vlam in de mens, de vlam van aspiratie, die eenmaal aangestoken nooit op kan branden.

Een vuur langs de mystieke paden

Als een vuur langs de mystieke paden van de aarde,
Stijgt het door de sterfelijke's hemisfeer,
Tot het gedragen door de koeriers van Dag en Schemering
Binnengaat in het occulte eeuwige Licht
En wit wordend klautert naar een onzichtbare Troon.

Het klimt als een vuur, dat omhoog groeit naar de Hemel door de mystieke paden, die besloten zijn binnen de aardennatuur. Het stijgt omhoog gedurende de dag en de nacht, --- de vermogens van het licht en de vermogens van de schemering koesteren het, totdat het binnengaat in de Supramentale Waarheid.

Opstijgende Kracht

Zijn werelden zijn stappen van een opstijgende Kracht:
Een droom van reusachtige contouren, titanische lijnen,
Tehuizen van niet gevallen en verlichte Macht,
Hemels van zuiver en geboren onveranderlijk Goed,
Hoogten van de grandeur van Waarheid's leeftijdsloze straal,
Als in een symbolische hemel beginnen zij te kijken
En onze zielen te roepen naar een uitgestrektere sfeer.

In deze opstijging ontdekt men werelden van tapasya, van een opstijgende Kracht, die klimt door titaanlijnen en reuzencontouren, waar er huizen zijn van de ongevallen machtige goden. Hier komen we hoge hemelen tegen van het ongeboren Goede en de grandeur en de Waarheid. Een uitgestrekte onpersoonlijkheid draagt ons door de hemelen van deze werkelijkheden.

Gouden oneindige's apocalyps

Op hun toppen dragen zij de slapeloze Vlam omhoog;
Dromend van een mysterieus Verdere,
Transcendent voor de paden van Lot en Tijd,
Wijzen zij boven zichzelf met aanwijzende pieken
Door een bleek-saffieren ether van goddelijk denkvermogen
Naar een of andere Oneindige's apocalyps.

Deze werelden gaan uiteindelijk ook het Supramentale binnen, dat het Lot transcendeert en de tijd. Zij dragen de ziel opwaarts, terwijl zij wijzen naar de aanwijzende pieken, die als absolute hoogten zijn van ieder groot principe Idee, dat geboren is in de hogere Denkvermogen werkelijkheden en klimmen naar het supramentale Oneindige.

Slotopmerkingen

Dit is het andere pad, dat de mens kan nemen, het pad van vurige tapasya naar het Hogere Verdere.

Het Pad van Tapasya, p 280-281

Openingsopmerkingen

Twee zijn de paden, waardoor de mens kan klimmen naar de Godheid. Een is door zijn geheim door het ontdekken van zijn psychische wezen door liefde, devotie, overgave. Een andere is door het denkvermogen, dat omhoogklimt door steeds hogere vlakken door tapasya.

Geweldige stem

Als een rollende donder midden tussen de heuvelen van God,
Is hun geweldige Stem onvermoeibaar, streng:
Ons overtreffend roepen zij ons om onszelf te overtreffen
En verzoeken ons om onophoudelijk te klimmen.

Bij zijn opstijging wordt de mens geholpen door de hogere wezens, die we roepen als goden. Zij verzoeken ons onophoudelijk om ons bewustzijn steeds hoger te verheffen. Terwijl zij geen zwakheid accepteren en intolerant zijn voor inertie en onbewustheid tolereren, willen zij, dat mensen de kracht ontwikkelen, waardoor hij kan opstijgen naar hogere vlakken.

Te verheven voor onze sterfelijke kracht

Ver van ons gretig reiken leven deze toppen,
Te verheven voor onze sterfelijke kracht en hoogte,
Moeizaam beklommen met een ijzingwekkende extase van zwoegen
Door de geest's naakte atletische wil.

Deze hoogten, waarnaar zij ons roepen, zijn niet gemakkelijk te beklommen. Onze sterfelijke sterkte schudt voor deze verheven pieken. Zelden kan de geest, gedreven door de loutere extase van inspanning, die gevangen is in de mazen van de onwetendheid diep in de afgronden van de natuur, genoeg kracht sommeren om naar deze enorme hoogten te rennen. Vaak doet het zo door het af te stoten van de investering van de mensheid en de menselijke natuur uit te sluiten.

Absoluut en intolerant

Sober, intolerant claimen zij van ons
Inspanningen, die te langdurend zijn voor onze sterfelijke zenuw,
Die ons hart niet trouw kan blijven, noch ons vlees kan dragen;
Slechts de Eeuwige's kracht in ons kan het wagen
Het immense avontuur te pogen van die klim
En het opofferen van al, wat wij hier koesteren.

Deze wezens van hogere vlakken, die verblijven op de sobere hoogten van de Geest, vragen van ons inspanningen, die te moeilijk zijn voor onze sterfelijke broosheid. Onze menselijke harten en menselijke sterkte hebben de capaciteit niet om deze soort inspanning in te zetten, tenzij het ondersteund wordt door de Eeuwige's sterkte. Dit avontuur is te immens, het offer te groot, dat geëist wordt bij deze inspanning.

Menselijke kennis

Onze menselijke kennis is een kaars, die gebrand wordt
Op een schemerig altaar voor de Waarheid, onmetelijk als de zon;
Mensen's deugd, een grof geweven slecht passend kleed,
Tooit houten beelden van het Goede;
Gepassioneerd en verblind, bloedend, met slijk besmeurd
Strompelt zijn energie op weg naar een onsterfelijke Kracht.

Onze menselijke kennis, waar we zozeer vanaf hangen, is nauwelijks een flikkerende kaars, die brandt op het altaar van de zonovergoten Waarheid. Onze deugden zijn te grof en te ruw om ons opwaarts te dragen. Toch werken we gepassioneerd en verblind, terwijl we lopen met gewonde voeten, die bloeden en besmeurd zijn met het slijk van de aardenatuur, die strompelt naar de allerhoogste Kracht.

Bleke reflecties

Een imperfectie achtervolgt onze hoogste kracht;
Gedeelten en bleke reflecties zijn ons deel.

Zelfs onze hoogste kracht is veel te onvolmaakt om ons te dragen en alles, dat we hanteren met onze inspanningen, is een of ander klein deel en bleke reflectie van de Waarheid, die we zoeken.

Erfgenamen en mededeelnemers van goddelijkheid

Gelukkig de werelden, die onze val niet gevoeld hebben,
Waar Wil één is met de Waarheid en Goed met Vermogen;
Niet verarmd door de aardse denkvermogen's armoede
Houden zij God's natuurlijke adem van machtigheid,
Zijn loutere spontane snelle intensiteiten;
Daar is zijn grote transparante spiegel, het Zelf,
En daar is zijn soevereine autarkie van zaligheid,
Waarin onsterfelijke naturen hun deel hebben,
Erfgenamen en mededeelnemers van goddelijkheid.

De wezens zijn gelukkig, die verblijven op deze hoogten, die onze gevallen staat niet kennen. Daar is de Wil een met de Waarheid en het Goede is een met het vermogen. Hier zijn deze vaak gescheiden, terwijl ze onze kracht verminken. Maar daar kunnen we God's natuurlijke macht en snelle intensiteiten en heldere Wijsheid ervaren, die

gereflecteerd worden in het Zelf. Daar vindt men de grote vermogens, die eeuwigdurend verblijven in Zaligheid, die het natuurlijke deel is van de goden, die goddelijkheid delen en er erfgenamen van zijn.

Slotopmerkingen

We zien hier het vlak beschreven van de goden, waarnaar Aswapati opgestegen is door zijn tapasya. Maar hij weet, dat dit ver van gemakkelijk is. Menselijke kracht en wil zijn nog te zwak om deze klim op te nemen.

Het Ideaal's Koninkrijk, p. 281

Openingsopmerkingen

Aswapati beweegt over dit vlak van de Goden. Het is krachtig en machtig, maar nog geen volledige Waarheid, die hij zoekt. Dit vlak, hoe groot en hoog het ook is, heeft niet het vermogen om het aardse leven te transformeren.

Glories van het de wondervelden

Hij bewoog zich willens door de Ideaal's koninkrijken,
Aanvaardde hun schoonheid en droeg hun grootheid,
Nam deel aan de glories van hun wondervelden,
Maar ging, noch bleef onder hun luister's bestuur.

Aswapati behoudt nu in zich de kracht en wijsheid van de goden. Hij heeft hun grootheid verdiend door vurige tapasya. Hij deelt hun glories, maar blijft hier niet. Zijn queeste moet hem verder leiden naar het stille grotere Verdere.

Intens, maar gedeeltelijk Licht

Alles was daar een intens, maar gedeeltelijk licht.

In ieder werd door een serafijn gevleugeld, intellectueel Idee
Alle kennis verenigd door één meesterlijke gedachte,
Alle actie overtuigd tot één gouden besef,
Alle vermogens onderworpen aan een enkele macht
En schiep een wereld, waar alleen hij kon heersen,
Een absoluut ideaal's volmaakte huis.

Het licht daar was intens, maar gedeeltelijk. De hoogste Waarheid kan nog niet alleen de wereld en God verzoenen. Iedere god voelde zichzelf daar absoluut en bouwde een wereld met het vermogen van het Idee, dat hij vertegenwoordigde. Het verenigde de wereld met dit ene Idee, terwijl zij andere gelijkelijk formidabele waarheden terzijde lieten. Zo kon het perfectie bouwen door alle andere ideeën uit te sluiten.

Het hoge koninkrijk's privilege

Als insignes van hun victorie en hun trouw,
Boden zij aan de reiziger aan hun poorten
Een onblusbare vlam of een niet verwelkende bloem,
Embleem van een hoog koninkrijk's privilege.

Aan de reiziger, die hun werkelijkheden binnenging, werd een onblusbare vlam aangeboden en een bloem als symbool om de wereld ter wille van hen te besturen.

Paspoort naar het Paradijs

Een glorieus stralende Engel van de Weg
Presenteerde aan het zoeken van de ziel
De lieflijkheid en de macht van een idee,
Elk beschouwd als Waarheid's intieme bron en opperste kracht,
Het hart van de betekenis van het universum,
Volmaaktheid's sleutel, het paspoort naar het paradijs.

Men zou gemakkelijk dit Bovenmentale vlak verkeerd kunnen nemen als het hoogste en terugkeren en een grote Religie scheppen in de naam van God. Maar deze zijn gedeeltelijke lichten, die aangeboden worden aan de zoeker als het ene ware pad naar het Verdere. Iedere waarheid leek door zijn lieflijkheid en macht als juist de hoogste, maar de Integrale Werkelijkheid ontbreekt hier, waarzonder het mysterie van de schepping een onopgeloste puzzel blijft. Alles, dat deze woorden zouden kunnen geven, zijn een beperkte perfectie, die gebouwd is rond een enkel Idee of een sleutel om er doorheen te gaan naar het kenmerkloze, vormloze Verdere.

Slotopmerkingen

Dit is het vlak, waar de meeste yogi's stoppen, terwijl ze het foutief voor het hoogste nemen. Maar Awapati's queeste wordt hier niet bevredigd. Hij moet verder gaan.

Naar de grote hoogtepunten, p. 281-282

Openingsopmerkingen

Terwijl hij op de hoge hoogtepunten staat, ziet Aswapati nu het hoogste hoogtepunt van het Denkvermogen, waar hij doorheen moet klimmen naar juist de Hoogste.

Een vermenigvuldigde verrukking

Toch waren daar regionen, waar deze absoluten samenkwamen
En een cirkel van zaligheid vormden met getrouwde handen;
Licht stond omarmd door licht, vuur huwde vuur,
Maar geen zou zijn lichaam in de andere verliezen
Om zijn ziel in wereld's enkele Ziel te vinden,
Een vermenigvuldigde verrukking van oneindigheid.

Iedere grote god in dit gebied is een absoluut in zijn eigen recht. Toch neigen deze onderscheiden goden om te ontmoeten en samen te smelten in een veelzijdige eenheid op de grote hoogtepunten, die verderop liggen. Ieder is zaligvol en lumineus met een stralend vermogen. Toch vermenigvuldigden zij op deze hogere hoogtepunten hun zaligheid en straling en licht. Maar deze vermenigvuldiging en fusie kwam niet door verlies van hun unieke en onderscheiden identiteit. Zij zouden de laatste stap niet nemen om hun onderscheiden zelf te verliezen in de Wereld's enkele Ziel.

Enkel veelvuldig geheel

Hij ging voorwaarts over naar een goddelijke sfeer:
Daar, verenigd in een algemene grootheid, licht en zaligheid,
Worden alle hoge en mooie en begeerlijke vermogens,
Hun verschil vergetend en hun afzonderlijke bewind,
Een enkel veelvuldig geheel.

Toch waren er gebieden hier voorbij, waar de samensmelting plaatsvond. Iedere god werd daar een aspect of vermogen van de Ene. De verschillen en onderscheidingen werden vergeten en zij werkten als een enkel stralend Vermogen, veelvuldig, maar toch Een.

Uiteengaan van de wegen van de Tijd

Boven het uiteengaan van de wegen van de Tijd,
Boven de Stilte en haar duizendvoudige Woord,
In de onveranderlijke en ongerepte Waarheid
Voor altijd verenigd en onafscheidelijk,
Wonen de stralende kinderen van het Eeuwige
Op de wijde geesthoogte, waar allen één zijn.

De tijd zinkt op deze hoogtepunten, maar het Bestaan en de schepping eindigen hier niet. Voorbij deze lagere hemisfeer, die gebonden is door Ruimte en Tijd, is er een hogere hemisfeer, waar alle vermogens en wezens verblijven in een harmonie van eenheid. Hier kennen allen zichzelf als kinderen van de eeuwigheid. Hier, voorbij de Stilte en het duizendbladige centrum, vindt ieder zijn waarheid in de omarming van de Ene, die het Geheel is.

Slotopmerkingen

Dit is de hoogste hemel van de Mentale wereld, waar verdeling begint weg te vervagen en eenheid begint te dagen op enige nog grotere hoogten.

Slotopmerkingen voor het Canto

Aswapati heeft hier het hoogste domein beklommen van de drievoudige wereld van materie, leven en denkvermogen. Maar hij moet nog verder klimmen, omdat hij op zoek is naar de sleutel voor transformatie van het aardse leven. Deze sleutel wordt niet gevonden in de Hemelen van het Denkvermogen, hoe groots en machtig zij ook zouden kunnen zijn. Hij moet de route vinden om verder te gaan.

EINDE VAN CANTO TWAALF